

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2002

Nr 1172—1177

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1172	Lag om ändring av 66 § luftfartslagen 4747
1173	Statsrådets förordning om justering av vissa maximibelopp för ersättningar enligt brottsskadelagen 4748
1174	Statsrådets förordning om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003—2012 4749
1175	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statsbudgeten 4756
1176	Statsrådets förordning om skatteförvaltningen 4758
1177	Statsrådets förordning om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal 4762

Nr 1172

Lag

om ändring av 66 § luftfartslagen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i luftfartslagen av den 3 mars 1995 (281/1995) 66 § 2 mom. som följer:

66 §

Skadeståndsansvar

Ett luftfartygs ägare, innehavare och operatör ansvarar oberoende av eventuell oakt-samhet solidariskt för en skada som använd-ningen av luftfartyget för luftfart åsamkar personer eller egendom som inte transporteras i luftfartyget. Den som innehar rätt till

luftfartyget genom äganderättsförbehåll, eller som i fråga om luftfartyget innehar någon annan säkerhetsrätt grundad på ägande, eller den som hyr ut luftfartyget är dock inte ansvarig enligt detta moment, förutsatt att uppgifter om luftfartygets operatör har införts i luftfartygsregistret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 189/2002
TrUB 18/2002
RSv 191/2002

172—2002

420301

Nr 1173

Statsrådets förordning

om justering av vissa maximibelopp för ersättningar enligt brottsskadelagen

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 27 a § brottsskadelagen av den 21 december 1973 (935/1973), sådant detta lagrum lyder i lag 62/1999:

1 §
De belopp som nämns i 5 § 1 mom. 2 punkten och 5 a § brottsskadelagen (935/1973) justeras i enlighet med förändringen i penningvärdet till 125 euro.

De belopp som nämns i lagens 6 a, 7 och 10 § justeras i enlighet med förändringen i penningvärdet så att det högsta ersättningsbeloppet enligt 6 a § är 3 700 euro, det högsta ersättningsbeloppet enligt 7 § är 51 000 euro

och det högsta ersättningsbeloppet enligt 10 § är 25 500 euro.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Förordningens 1 § 2 mom. tillämpas dock inte på ersättningsärenden som baserar sig på brott som begåtts före förordningens ikraftträdande.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Kimmo Sasi*

Lagstiftningsråd Antti T. Leinonen

Nr 1174

Statsrådets förordning**om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003—2012**

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 2 § språklagen av den 1 juni 1922 (148/1922), sådan den lyder i lag 10/1975:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller ämbetsdistrikt och självstyrelseområden om vilkas språk bestäms med stöd av språklagen.

2 §

Landsomfattande ämbetsdistrikt och självstyrelseområden

Landsomfattande ämbetsdistrikt och självstyrelseområden är finskspråkiga beträffande finskspråkiga kommuner, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga kommuner och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

3 §

Kommunerna

Angående den språkliga indelningen av kommuner länvis gäller vad som bestäms i det följande:

1) Södra Finlands län:

a) Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk är Borgå, Esbo, Hangö, Helsingfors, Grankulla, Kyrkslätt, Lapträsk,

Lojo, Lovisa, Mörskom, Pojo, Pyttis, Strömfors, Sibbo, Sjundeå och Vanda.

b) Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk är Ekenäs, Ingå, Karis, Liljendal och Pernå.

c) Övriga kommuner är finskspråkiga.

2) Västra Finlands län:

a) Tvåspråkiga kommuner med finska såsom flertalets språk är Finby, Karleby, Kaskö, Vasa och Åbo.

b) Tvåspråkiga kommuner med svenska såsom flertalets språk är Dragsfjärd, Houtskär, Iniö, Jakobstad, Kimito, Korpo, Korsholm, Kristinestad, Kronoby, Malax, Maxmo, Nagu, Nykarleby, Oravais, Pargas, Pedersöre, Västanfjärd och Vörå.

c) Svenskspråkiga kommuner är Korsnäs, Larsmo och Närpes.

d) Övriga kommuner är finskspråkiga.

3) I Östra Finlands län, Uleåborgs län och Lapplands län är samtliga kommuner finskspråkiga.

4 §

Länen

Södra Finlands län är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Västra Finlands län är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga län är finskspråkiga.

5 §

Landskapen

Landskapen Nyland, Östra Nyland och Egentliga Finland är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Landskapet Kymmenedalen är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Landskapet Österbotten är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

Landskapet Mellersta Österbotten är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Karleby stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga landskap är finskspråkiga.

6 §

Häradena

Södra Finlands län:

1) Esbo, Helsingfors, Lovisa och Vanda härad är tvåspråkiga. I vart och ett av häradena är invånarnas flertal finskspråkigt.

2) Lojo härad är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Lojo stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

3) Borgå härad är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

4) Orimattila härad är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Mörskom kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

5) Raseborgs härad är tvåspråkigt. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

6) Kotka härad är finskspråkigt beträffande Kotka stad och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

7) Övriga härad är finskspråkiga.

Västra Finlands län:

1) Salo härad är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Finby kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

2) Vasa och Åbo härad är tvåspråkiga. I bägge häradena är invånarnas flertal finskspråkigt.

3) Åboland härad är tvåspråkigt. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

4) Karleby härad är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Karleby stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

5) Pedersöre härad är tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner och svenskspråkigt beträffande Larsmo kommun. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

6) Korsholms härad är tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner och svenskspråkigt beträffande Korsnäs kommun. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

7) Närpes härad är tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner och svenskspråkigt beträffande Närpes kommun. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

8) Övriga härad är finskspråkiga.

Häradena i övriga län är finskspråkiga.

7 §

Åklagarväsendet, utskökningsväsendet samt lokal polis- och registerförvaltning

Angående språket på verksamhetsområdet av åklagarämbetets och häradssamfundets åklagaravdelning, utmätningssmannen och magistraten gäller vad som bestäms om språket av häradet eller häradena inom vart och ett verksamhetsområde.

Angående språket på verksamhetsområdet av den lokala förvaltningsmyndigheten för polisen gäller vad som bestäms om vart och ett häradsspråk.

Domstolsväsendet

8 §

Hovrätterna

Vasa och Åbo hovrätters hovrättsdistrikt är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge distrikten är invånarnas flertal finskspråkigt.

Helsingfors hovrättsdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga hovrättsdistrikt är finskspråkiga.

9 §

Förvaltningsdomstolarna

Helsingfors och Vasa förvaltningsdomstolar är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Åbo förvaltningsdomstol är finskspråkig beträffande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkig.

Kouvola förvaltningsdomstol är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga förvaltningsdomstolar är finskspråkiga.

10 §

Tingsrätterna

Esbo, Helsingfors, Lovisa och Raseborgs tingsrätter är tvåspråkiga. I vart och ett av dessa är invånarnas flertal finskspråkigt.

Karleby tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Karleby stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Lojo tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Lojo stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Korsholm tingsrätt är svenskspråkig beträffande svenskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

Pargas tingsrätt är tvåspråkig. Invånarnas flertal är svenskspråkig.

Jakobstads tingsrätt är tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner och svenskspråkig beträffande Larsmo kommun. Invånarnas flertal är svenskspråkigt.

Borgå tingsrätt är tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner och finskspråkig beträffande Borgnäs kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Salo tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Finby kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Åbo tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga, svenskspråkig beträffande svenskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Vasa tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga, svenskspråkig beträffande svenskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Vanda tingsrätt är finskspråkig beträffande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga tingsrätter är finskspråkiga.

Fångvårdsväsendet och kriminalvårdsväsendet

11 §

Straffanstalterna

Varje straffanstalts verksamhetsområde omfattar hela landet och är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

12 §

Kriminalvårdsväsendets distriktsbyråer

Esbo distriktsbyrå är finskspråkig beträffande

fande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Helsingfors distriktsbyrå är tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner och finskspråkig beträffande Borgnäs kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Kotka distriktbyrå är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Vasa och Åbo distriktsbyråer är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Vanda distriktbyrå är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Vanda stad. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga distriktsbyråer är finskspråkiga.

13 §

Rättshjälpsbyråerna

Varje rättshjälpsbyrås verksamhetsområde omfattar hela landet och är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Försvarsområdena och militärlänen

14 §

Försvarsområdena

Västra försvarsområdet är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner.

Östra försvarsområdet är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun.

Norra försvarsområdet är finskspråkigt.

I vart och ett av försvarsområdena är invånarnas flertal finskspråkigt.

15 §

Militärlänen

Helsingfors militärlän är tvåspråkigt. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Nylands militärlän samt Åbo och Björneborgs militärlän är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Vasa militärlän är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Kymmene militärlän är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga militärlän är finskspråkiga.

16 §

Skatteverken

Tjänsteområdet för Nylands skatteverk är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Tjänsteområdena för Sydvästra Finlands skatteverk och Västra Finlands skatteverk samt Koncernskattecentralen är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I vart och ett av tjänsteområdena är invånarnas flertal finskspråkigt.

Tjänsteområdet för Sydöstra Finlands skatteverk är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Tjänsteområdena för övriga skatteverk är finskspråkiga.

17 §

Tulldistrikt

Södra tulldistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande

fande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Västra tulldistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Östra tulldistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Norra tulldistrikt är finskspråkigt.

18 §

Lantmäteribyråerna

Nylands lantmäteribyrå är finskspråkig beträffande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Sydöstra Finlands lantmäteribyrå är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Egentliga Finlands lantmäteribyrå och Österbottens lantmäteribyrå är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Övriga lantmäteribyråer är finskspråkiga.

19 §

Skogscentralerna

Kustens skogscentral är svenskspråkig beträffande svenskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Sydvästra Finlands skogscentral och Södra Österbottens skogscentral är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Sydöstra Finlands skogscentral är finskspråkig beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkig beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga skogscentraler är finskspråkiga.

20 §

Vägdistrikten

Nylands och Åbo vägdistrikt är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge vägdistrikten är invånarnas flertal finskspråkigt.

Sydöstra Finlands vägdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Vasa vägdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga vägdistrikt är finskspråkiga.

21 §

Sjöfartsdistrikten

Finska vikens sjöfartsdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Skärgårdshavets och Bottniska vikens sjöfartsdistrikt är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge sjöfartsdistrikten är invånarnas flertal finskspråkigt.

Insjöfinlands sjöfartsdistrikt är finskspråkigt.

22 §

Arbetskrafts- och näringscentralerna

Nylands arbetskrafts- och näringscentral är finskspråkig beträffande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Sydöstra Finlands arbetskrafts- och näringscentral är finskspråkig beträffande finskspråkiga och tvåspråkig beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Egentliga Finlands och Österbotterns arbetskrafts- och näringscentraler är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga

beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Övriga arbetskrafts- och näringscentraler är finskspråkiga.

23 §

Arbetarskyddsdistrikten

Nylands arbetarskyddsdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Kymmene arbetarskyddsdistrikt är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Åbo och Björneborgs arbetarskyddsdistrikt och Vasa arbetarskyddsdistrikt är finskspråkiga beträffande finskspråkiga, svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge arbetarskyddsdistrikten är invånarnas flertal finskspråkigt.

Övriga arbetarskyddsdistrikt är finskspråkiga.

24 §

Distrikten för förlikningsmännen i arbetskonflikter

Distrikt I för förlikningsmän i arbetskonflikter, vilket omfattar Södra Finlands län, är finskspråkigt beträffande finskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Distrikt II för förlikningsmän i arbetskonflikter, vilket omfattar Västra Finlands län, är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga distrikt för förlikningsmän i arbetskonflikter är finskspråkiga.

25 §

Arbetskraftsbyråerna

Borgå och Lojo arbetskraftsbyråers verksamhetsområden i Nylands arbetskrafts- och näringscentral, Åbo och Salo arbetskraftsby-

råers verksamhetsområden i Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral, Kotka arbetskraftsbyrås verksamhetsområde i Sydöstra Finlands arbetskrafts- och näringscentral samt Karleby och Kristinestads arbetskraftsbyråers verksamhetsområden i Österbottens arbetskrafts- och näringscentral är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I vart och ett av verksamhetsområdena är invånarnas flertal finskspråkigt.

Jakobstads, Närpes och Vasa arbetskraftsbyråers verksamhetsområden i Österbottens arbetskrafts- och näringscentral är svenskspråkiga beträffande svenskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt i Vasa arbetskraftsbyrås verksamhetsområde och svenskspråkigt i övriga verksamhetsområden.

Ekenäs, Esbo, Hangö, Helsingfors, Karis, Kyrkslätt, Lovisa och Vanda arbetskraftsbyråers verksamhetsområden i Nylands arbetskrafts- och näringscentral samt Kimito och Pargas arbetskraftsbyråers verksamhetsområden i Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral är tvåspråkiga. Invånarnas flertal är svenskspråkigt i Ekenäs, Karis, Kimito och Pargas arbetskraftsbyråers verksamhetsområde och finskspråkigt i övriga verksamhetsområden.

Övriga arbetskraftsbyråer är finskspråkiga.

26 §

Regionala miljöcentraler

Nylands och Sydvästra Finlands miljöcentraler är finskspråkiga beträffande finskspråkiga och tvåspråkiga beträffande tvåspråkiga kommuner. I bägge är invånarnas flertal finskspråkigt.

Sydöstra Finlands miljöcentral är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Västra Finlands miljöcentral är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Övriga regionala miljöcentraler är finskspråkiga.

27 §

Miljötilståndsverken

Västra Finlands miljötilståndswerk är finskspråkigt beträffande finskspråkiga, svenskspråkigt beträffande svenskspråkiga och tvåspråkigt beträffande tvåspråkiga kommuner. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Östra Finlands miljötilståndswerk är finskspråkigt beträffande finskspråkiga kommuner och tvåspråkigt beträffande Pyttis kommun. Invånarnas flertal är finskspråkigt.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Kimmo Sasi*

Norra Finlands miljötilståndswerk är finskspråkigt.

28 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till utgången av år 2012. Beträffande Jakobstads tingsrätt gäller förordningen dock enbart till utgången av februari 2003.

Regeringssekreterare Olli Muttilainen

Nr 1175

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statsbudgeten

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *upphävs* i förordningen den 11 december 1992 om statsbudgeten (1243/1992) 60 §, sådan den lyder i förordning 600/1997,

ändras 41 c § 1 mom., 42 d § 2 mom., 42 f § 1 mom. och 66 c § 1 mom. 3 punkten, av dessa lagrum 41 c § 1 mom., sådan den lyder i förordning 1054/2000, 42 d § 2 mom. och 42 f § 1 mom., sådana de lyder i förordning 1111/1998 och 66 c § 1 mom., sådan den lyder i nämnda förordning 600/1997,

fogas till förordningen nya 5 a och 5 b §, till 42 d § ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och nuvarande 3 och 4 mom. blir 3—5 mom., till 66 b § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., av dessa lagrum 42 d § sådan den lyder i nämnda förordning 1111/1998 och 66 b § sådan den lyder i nämnda förordning 600/1997, som följer:

5 a §

I budgeten hänförs inkomster och utgifter till ett finansår på det sätt som bestäms nedan, om inte något annat följer av budgeten.

Principen för hänförande av inkomster av avgiftsbelagd verksamhet och övriga inkomster av blandad natur samt konsumtionsutgifter, investeringsutgifter och andra utgifter är överlåtelse av en prestation eller mottagande av en produktionsfaktor (*prestationsprincipen*) eller inkomster eller utgifter på basis av förpliktelser som grundar sig på lag eller på annat sätt ingången förbindelse (*princip som motsvarar prestationsprincipen*), om inte något annat bestäms nedan. Ränteinkomster hänförs till det finansår för vilket ränta inflyter på basis av en bestämmelse i lag eller ingången förbindelse. Mindre inkomster och utgifter kan också hänföras på grundval av betalning (*kontantprincipen*).

Princip i fråga om hänförande av överföringsutgifter är ett beslut om beviljande av statsbidrag (*hänförande enligt beslut om beviljande*) eller någon annan motsvarande förbindelse om en utgift (*hänförande enligt andra förbindelser*). När rätten till statsbidrag eller annan prestation grundar sig på lag och beloppet av den överföringsutgift som skall beviljas eller betalas regleras detaljerat i lag eller det belopp som skall betalas bestäms detaljerat med stöd av lag (*lagstadgad över-*

föringsutgift), är principen för hänförande dock ett beslut om en detaljerad fastställelse av det belopp som skall betalas (*hänförande enligt betalningsbeslut*). Medfinansieringen från Europeiska unionens strukturfonder och därtill hörande statlig medfinansiering hänförs på basis av betalningsbeslutet eller på motsvarande grund.

Skatter och inkomster av skattenatur, dividendinkomster, intäktsföring av affärsverkens vinst och annan vinstandel som staten erhåller hänförs enligt kontantprincipen.

Amorteringar och räntor på statsskulden, emissions- och kapitalförluster som har samband med upptagande av statsskuld eller minskning av statsskulden eller utgifter till följd av derivat som skyddar räntan på statsskulden eller dess kapital skall hänföras enligt kontantprincipen. Enligt kontantprincipen hänförs också statens upplåning, kapital- eller emissionsvinster som har samband med upptagande av statsskuld eller minskning av statsskulden och inkomster som uppkommer genom derivat som skyddar räntan på statsskulden eller dess kapital.

Lån som skall återbetalas till staten hänförs enligt kontantprincipen.

5 b §

Utgifter för anskaffning av en produktionsfaktor eller inkomster av överlåtelse av en prestation hänförs i budgeten i sin helhet

till det finansår då produktionsfaktorn tas emot eller prestationen överläts.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. kan när det gäller inkomster av överlåtelse av en prestation som till sin omfattning är betydande och består av olika faser den del som motsvarar överlåtelsefasen eller prestationsgraden hänföras som inkomst till ett finansår. Det separata bidrag som uppstår av prestationen och som hänför sig till finansåret skall härvid kunna bestämmas på ett tillförlitligt sätt.

41 c §

Utan hinder av 41 b § 2 mom., 44 § 3 mom., 46 § 2 mom. och 47 § 1 mom. kan statskontoret för användning av maskinläsbara datamedier i bokföringen bevilja ämbetsverk och inrättningar samt statliga fonder utanför budgeten tillstånd att avvika från de funktioner som avses i 47 § 2 och 4 mom. samt 49 §. Samtidigt kan statskontoret bevilja tillstånd till att de verifikat som avses i 36 § tas in i bokföringen i maskinläsbar form och till att de funktioner som avses i 38 § 3 mom. och 39 § 1 mom. utförs i maskinläsbar form. Ett ämbetsverk, en inrättning eller en fond utanför budgeten som av statskontoret beviljats tillstånd enligt ovan skall genom månatliga avstämningar visa att bokföringsverifikaten, bokföringshändelserna och anteckningarna i bokföringen har behandlats som en helhet i huvudbokföringen.

42 d §

Räntor och inkomster och utgifter av räntenatur registreras i affärsbokföringen på ett sätt som motsvarar prestationsprincipen.

I affärsbokföringen registreras andra än i 1 och 2 mom. avsedda utgifter och inkomster på samma sätt som i budgetbokföringen.

42 f §

Om de utgifter och inkomster som avses i 42 d § 1 och 2 mom. har registrerats under finansåret i affärsbokföringen enligt kontantprincipen, skall registreringarna med undantag för registreringar som avser mindre i 42 d § 2 mom. avsedda inkomster och utgifter, innan bokslutet görs upp korrigeras och kompletteras så att de överensstämmer med prestationsprincipen eller med motsvarande princip.

66 b §

Besittningsöverföringar mellan räkenskapsverken registreras i affärsbokföringen till beloppet av den anskaffningsutgift som inte registrerats som kostnad för nyttigheten efter det att de avdrag som avses i 66 f och 66 g § har gjorts fram till tidpunkten för överföringen.

66 c §

I bokslutet upptas

3) skulder till ett nominellt belopp som korrigerats enligt den emissionsvinst eller -förlust som uppkommit i samband med upplåningen eller, om skulden är bunden vid index eller annan jämförelsegrund, till det högre belopp vartill den stigit på grund av den förändrade jämförelsegrunden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Förordningen tillämpas första gången på budgeten, bokföringen och bokslutet för finansåret 2003.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Tuomas Pöysti

Nr 1176

Statsrådets förordning om skatteförvaltningen

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 18 december 1995 om skatteförvaltningen (1557/1995) och 8 § 2 mom. statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994), sådant det lyder i lag 281/2000:

1 §

Generaldirektörens uppgifter och utövandet av beslutanderätt

Vid ledningen av skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi skall generaldirektören svara för att de ordnas på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt särskilt för att resultatmålen nås liksom även för rapportering om verksamheten och ekonomin. Generaldirektören skall följa utvecklingen inom skatteförvaltningens verksamhetsområde och vidta åtgärder för att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

Utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag beslutar generaldirektören

1) om skatteförvaltningens allmänna riktlinjer för verksamheten och detaljerade resultatmål för skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi inom ramen för de resultatmål som finansministeriet fastställt,

2) om skatteförvaltningens verksamhets- och ekonomiplan samt budgetförslag, och

3) om andra ärenden som är vittsyftande och av principiell betydelse för skatteförvaltningen.

Generaldirektören undertecknar skatteförvaltningens bokslut och de handlingar som hänför sig till det.

2 §

Chefens för skatteverket resultatansvar

Chefen för skatteverket svarar inför generaldirektören för att de resultatmål som ställts upp för skatteverket nås och för att den verksamhet och ekonomi som de leder sköts på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat. De skall följa den allmänna utvecklingen gällande den verksamhet som de leder och ta initiativ till att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

3 §

Skattestyrelsens delegation

Vid Skattestyrelsen finns en delegation som stöder ämbetsverkets strategiska planering och behandlar utvecklingsriktlinjerna och riktlinjerna för verksamheten av skatteförvaltningen. Delegationen består av generaldirektören och högst sju andra medlemmar, av vilka en medlem är en person som skatteförvaltningens personal har utsett inom sig. Finansministeriet utser på framställning av Skattestyrelsen de övriga medlemmarna i delegationen för en viss tid, dock högst för fyra år.

4 §

Skatterättelsenämnden

Skatteverket begär kommunernas förslag till medlemmar i skatterättelsenämnden. Varje kommun skall meddela skatteverket och landskapskommunen vem den föreslagit som medlem. Landskapskommunen skall ge skatteverket sitt utlåtande om de medlemmar som kommunerna föreslagit. Kommunens förslag till medlemmar i nämnden och landskapskommunens utlåtande skall inlämnas i god tid innan nämnden inleder sin mandatperiod. Sydvästra Finlands skatteverk skall ge Ålands landskapsstyrelse möjlighet att bli hörd i ärendet innan medlemmarna i skatterättelsenämnden för Ålands skattebyrå förordnas.

Uppdraget som skatterättelsenämndens ordförande skall innan någon förordnas till det ledigförklaras offentligen, om inte annat följer av särskilda skäl.

Skatterättelsenämnden beslutar om nämndens organisation, såsom antalet sektioner, uppgiftsfördelningen mellan sektionerna, ordförandena i sektionerna och sektionernas medlemmar, med tillämpning av vad som anges i 4 § 4 mom. lagen om skatteförvaltningen (1557/1995). Skatterättelsenämnden beslutar vilka av nämndens medlemmar som tillsammans med ordföranden avgör de i 4 a § 1 mom. lagen om skatteförvaltningen avsedda rättelseyrkanden.

Vid skatterättelsenämndens och dess sektioners sammanträden skall föras protokoll. Rättelseyrkandena och de på dem givna besluten jämte motiveringar utgör protokollbilagor.

5 §

Skatteombud

Skatteverket förordnar en eller flera tjänstemän inom skatteverket eller andra personer till skatteombud vid skatteverket, med uppgift att bevaka statens rätt vid beskattningen. Kommunen förordnar en eller flera personer till skatteombud, med uppgift att bevaka kommunens, församlingarnas och Folkpensionsanstaltens rätt vid beskattningen. Kom-

munen skall underrätta skatteverket om sådana förordnande.

Skatteombudet avgör honom ålagda ärenden som gäller bevakning av skattetagarnas rätt, om inte annat bestäms någon annanstans. Samma skatteombud kan bevaka olika skattetagares rätt.

Skatteverket bistår det av kommunen förordnande skatteombudet med dennes kansligöromål.

6 §

Skatteombudets uppgifter

Skatteombudet skall, utöver vad som föreskrivs någon annanstans, begära vittnesförhör i ärenden som är anhängiga hos skatteverket, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen samt företråda staten, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten vid vittnesförhör.

Skatteombudet för dessutom talan i ärenden som gäller återbrytande av beslut som har vunnit laga kraft eller återställande av försutten fatalietid.

7 §

Skatteverkets uppgifter

Skatteverket skall verkställa beskattningen enligt 2 § lagen om skatteförvaltningen och enligt vad som föreskrivs särskilt annanstans.

Skatteverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter samt de övriga uppgifter som Skattestyrelsen ålägger verket eller som enligt särskilda föreskrifter ankommer på det. Dessutom skall skatteverket till Skattestyrelsen framlägga förslag i sådana ärenden som hör till ämbetsverkets verksamhetsområde och som skall behandlas av finansministeriet eller Skattestyrelsen.

8 §

Särskilda bestämmelser om skatteverket

Den omsättning som avses i 13 § 2 mom. 2 punkten lagen om skatteförvaltningen skall

under en 12 månaders räkenskapsperiod vara minst 50 miljoner euro.

Den bestämmelse som avses i 13 § 2 mom. 1 och 2 punkten angående överföring av behörighet skall publiceras i författningssamlingen.

9 §

Lokalisering av skatteverkets servicepunkter

Skatteverket bestämmer var dess enheter och övriga servicepunkter skall vara belägna.

10 §

Placering av tjänster och tjänstledighet

Skattestyrelsen fattar, förutom i fråga om generaldirektörstjänsten, beslut om inrättande, överföring och indragning av tjänster inom skatteförvaltningen.

Skattestyrelsen och skatteverket fattar för egen del de beslut som enligt statstjänstemannalagen (750/1994), statstjänstemannaförordningen (971/1994) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (644/1970) skall fattas av ämbetsverket i fråga.

11 §

Behörighetsvillkor

Av generaldirektören, skattestyrelsens överdirektör, en direktör och biträdande direktör samt av cheferna för skatteverken och en tjänsteman som är chef för en resultatenhet förutsätts i praktiken visad ledarförmåga.

Dessutom krävs

1) av generaldirektören högre högskoleexamen, förtrogenhet med förvaltningsområdets verksamhet samt erfarenhet av ledarskap,

2) av skattestyrelsens överdirektör, direktörer och biträdande direktörer högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

3) av cheferna för skatteverken högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

4) av de tjänstemän som är chefer för skatteverkens resultatenheter högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde.

Den som har en tjänst inom skatteförvaltningen när denna förordning träder i kraft, behåller sin rätt att söka och enligt föreskrivna grunder få sådana i denna förordning nämnda eller motsvarande tjänster som han eller hon var behörig för vid ikraftträdandet av denna förordning.

12 §

Utnämning

Statsrådet utnämner generaldirektören. Finansministeriet förordnar en ställföreträdare för generaldirektören på hans framställning.

Skattestyrelsen utnämner chefen för ett skatteverk. Verket i fråga utnämner övriga tjänstemän och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte detta i arbetsordningen har uppdragits åt någon annan tjänsteman.

13 §

Fastställande av lönerna för arbetsgivartjänstemän

Skattestyrelsen fastställer lönerna för de arbetsgivartjänstemän inom skatteförvaltningen som avses i 10 § förordningen om statens tjänstekollektivavtal (1203/1987).

14 §

Arvoden

Skattestyrelsen fastställer grunderna för arvoden och resekostnadsersättningar till skatterättelsenämndens medlemmar och sakkunniga.

15 §

Uppbörd av beskattningskostnader och rättelse

Den myndighet som är behörig att redovisa skatterna skall årligen i samband med skatteredovisningen i mars, juni, september och december hos andra skattetagare än staten som avses i 11 § lagen om skatteförvaltningen uppbära deras andelar av de beskattnings-

kostnader som Skattestyrelsen har fastställt. Beskattningskostnadernas belopp och de enskilda skattetagarnas andel av dem skall meddelas i samband med uppbörden av kostnaderna.

Om någon annan i 11 § lagen om skatteförvaltningen avsedd skattetagare än staten inte är nöjd med sin andel av kostnaderna, skall den inom kalendermånaden efter uppbörden av kostnaderna hos Skattestyrelsen yrka på rättelse av beslutet om uppbörd av kostnaderna till staten. Över Skattestyrelsens

beslut på rättelseyrkandet får besvär anföras enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 22 december 1995 om skatteförvaltningen (1707/1995) jämte ändringar.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Finansråd Sakari Alasalmi

Nr 1177

Statsrådets förordning

om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 13 a § lagen den 7 juni 1946 om kollektivavtal (436/1946), sådant detta lagrum lyder i lag 864/2001:

1 §

De maximibelopp i 7 § 1 mom. lagen om kollektivavtal (436/1946) som föreskrivs för plikt är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 25 300 och 250 euro.

Maximibeloppet för plikt enligt 9 § 1 mom. lagen om kollektivavtal är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 25 300 euro.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 23 december 1999 om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal (1246/1999).

Helsingfors den 19 december 2002

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Konsultativ tjänsteman Jouni Lemola